

Φώτης Κόντογλου, «λίθος προσκόμματος» για την εποχή του και για το σήμερα (Σάββας Ηλιάδης, Δάσκαλος)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2eRvlfm>]

Αλλά, για την αλήθεια δε χάριζε τίποτε και σε κανέναν. «Κουβάλησε» μία ολόκληρη παράδοση από την Ανατολή, από την αγαπημένη του πατρίδα, το Αϊβαλί, ελληνιστί Κυδωνίες, την οποία περιγράφει με πόνο και νοσταλγία ευκαίρως ακαίρως. Την κουβάλησε μέσα στην καρδιά του και την πρόσφερε στα αδέλφια του, εδώ στην απελευθερωμένη Ελλάδα. Με τα ελεγκτικά κείμενά του έδωσε τη μαρτυρία της πίστεως κατά του σκότους, του αρχόμενου εκμοντερνισμού και εξευρωπαϊσμού του νέου προτεκτοράτου της Δύσης, ο οποίος προωθούνταν, όπως και σήμερα, με τα ισχυρά μέσα που διέθετε. «Αποδιοπομπαίος τράγος» για τους εχθρούς του, που ήταν κατ' ουσία εχθροί της πίστης και της Εκκλησίας του Χριστού.

Ακόμη και σήμερα, όσοι απ' αυτούς αναφέρονται στον Κόντογλου, μιλάνε και δημοσιεύουν τα έργα του με μεγάλη προσοχή, πολύ επιλεκτικά, δόλια. Μιμούμενοι τους αιρετικούς, απομονώνουν ό,τι έχει σχέση με την πίστη και προβάλλουν τα υπόλοιπα, τα οποία από μόνα τους ξεκομμένα, είναι μεν καλλιτεχνήματα, αλλά φαίνονται γυμνά, ξεδοντιασμένα από τη χάρη που εκπέμπει η γραφίδα του. Τέτοια κείμενα περιέχονται και στα βιβλία των σχολείων, δημοτικών και γυμνασίων, και νομίζουν τα παιδιά πως ο Κόντογλου ήταν ένας σαν τους άλλους λογοτέχνες. Δε μαθαίνουν ποτέ πως ήταν ένας άγιος άνθρωπος, πως δεν ξόδεψε τα χαρίσματα που του έδωσε ο Θεός για τη δόξα και το χρήμα, αλλά για την αγάπη του Χριστού και της πατρίδας. Μοντέλο ανθρώπου ξένο, πεντάξενο για την εποχή μας, καθώς οι άγιοι.

Δε συμφέρει στους υπερήφανους και άπιστους άρχοντες και στους όσους παρόμοιους διδάσκοντες να γίνει αυτό γνωστό, διότι θα χαλάσει τα σχέδιά τους. Είναι δυνατόν να μην τον θαυμάσουν τα παιδιά; Είναι δυνατόν να μη θελήσουν να

τον μιμηθούν; Πώς ένας τέτοιος άνθρωπος αρνήθηκε το χρήμα, τη δόξα και την ηδονή, που του προσφέρθηκαν εν ψυχρώ, όπως θα λέγαμε στη λαϊκή έκφραση; Αυτό θα είναι φοβερό πλήγμα κατά της «ιδεολογίας» των κούφιων μυαλών και των άκαρδων φθορέων του γένους.

Επίσης, ο Φώτης Κόντογλου διακρινόταν από βαθιά πίστη και εμβρίθεια εκκλησιαστικών και θεολογικών γνώσεων. Ήταν μελετητής της Αγίας Γραφής και έγραφε συνεχώς αναφερόμενος και εμπνεόμενος απ' αυτήν. Υπήρξε πραγματικός ομολογητής της Ορθοδόξου Πίστεως γράφοντας και μιλώντας υπέρ της Εκκλησιαστικής ακρίβειας και τάξης. Δεν άφησε ήσυχους ούτε τους εκκλησιαστικούς άρχοντες για τις παρεκτροπές τους. Καταφέρθηκε ιδιαιτέρως κατά του Οικουμενισμού και του Παπισμού μην διστάζοντας να ελέγξει ευθέως με επιστολές Επισκόπους και Πατριάρχες που παρέκκλιναν εκ της ορθής οδού.

Αφήνουμε τελευταίο το χάρισμα της αγιογραφίας και της ζωγραφικής. Και το αφήνουμε διότι δεν τολμάμε να το ακουμπήσουμε. Δε χρειάζεται να μιλήσει κανείς γι' αυτό το ξεχωριστό δώρο του Θεού, που τον ανέδειξε ως τον μεγαλύτερο αγιογράφο και πρωτοπόρο ζωγράφο των τελευταίων χρόνων.

Γονείς, προμηθευτείτε τα έργα του Φώτη Κόντογλου στα σπίτια σας και δώστε τα στα παιδιά σας να μασήσουν καθαρή τροφή. Να γεμίσουν τα εσώψυχά τους με αληθινά πράγματα και όχι με αέρα κοπανιστό των δήθεν λογοτεχνών. Μαζί τους διαβάστε κι εσείς, να χορτάσετε την ψυχή σας με το «ύδωρ το αλλόμενον» της παράδοσής μας και της πίστης των πατέρων μας.

Γονείς, θα μετανιώσετε όταν θα επιφορτιστείτε, θέλετε δε θέλετε, την ευθύνη της πνευματικής κατάστασης των παιδιών σας, χωρίς καμιά δικαιολογία. Για να μην κλάψετε πάνω στα συντρίμμια των πιθανών ατοπημάτων τους, όσο εξαρτάται από σας, φροντίστε για τον καταρτισμό τους στα πνευματικά. Ο κόπος ο ευλογημένος δεν πάει χαμένος. Είναι κατάθεση στον ουρανό και με λίγη υπομονή θα οικονομήσει ο Θεός για τα ελλείποντα.